

idet der er en Uoverensstemmelse imellem det, der skriftlig er opført paa Dagsordenen for Folkethinget, og det, som trykt er omdeelt. I det skriftlige, som jeg har her, hedder det, at en Commission skal nedsættes for at indhente Oplysninger, der maatte ansees fornødne for at gjøre Forslag til Actionsordre. I det trykte, som er omdeelt paa Pladserne, hedder det derimod, at der nedsættes en Commission, som, efterat have indhentet de Oplysninger, som den maatte ansee fornødne, gjør Forslag til en Actionsordre mod Ministeriet. Det er uheldigt, at der er en saadan Uoverensstemmelse mellem det Skrevne og det Trykte.

Formanden: Jeg maa tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at der aldeles ikke kan være nogen Misforstaaelse i saa Henseende; thi der er Ingen, der falder paa at troe, at man affstemmer over det, der er opført paa Dagsordenen. Det er ikke altid, at man paa denne bruger de selv samme Ord som i det egentlige Forslag; og der affstemmes derfor altid over det af Forslagsstilleren indgivne og som trykt omdeelte Forslag, saa at den ubetydelige Forandring, der i dette Tilfælde har indsnegnet sig paa Dagsordenen, nemlig at der staaer for at gjøre Forslag, istedetfor „at gjøre Forslag“, umuligt kan forvirre Noget. I ethvert Tilfælde forekommer det mig at være aldeles klart, at de Udtryk, som findes i det trykte Forslag, samt i det Vædringsforslag, som af den ærede Forslagsstiller er gjort idag, ere stærkere og bestemttere end dem, der ere komne ind i Dagsordenen.

Lutein: Ja, jeg har blot tilladt mig at anføre det som en Forklaring med Hensyn til den Misforstaaelse, der virkelig har hersket i hele Discussionen om, hvorledes Forslaget skulde forstaaes, og jeg skal, efter hvad Formanden har oplyst, ikke opholde mig længere derved. Jeg vil selv indrømme, at der ogsaa hos mig er opstaaet nogen Betænkelighed, om det ikke havde været rigtigere at overdrage det nedsatte Udvalg det Hverv, at indhente Oplysninger, for derefter at indstille til Thinget, om en Action skulde anlægges. Jeg vilde ogsaa langt have foretrukket den Form, naar jeg ikke troede derved at have kastet ligesom

et nyt Stridsable ind i denne Sag, og naar det paa den anden Side ikke forekom mig, som om der ved Forslaget, saaledes som det er stillet, endnu slet ikke er taget nogen endelig Beslutning; thi, naar Sagen vender tilbage fra Udvalget til Forsamlingen, da staaer det jo Thinget aldeles frit for, enten at adoptere eller forkaste Udvalgets Indstilling. Ja, jeg maa antage, at det endog staaer i Udvalgets Magt, dersom det skulde komme til den Erkjendelse, at der ikke burde anlægges Actionsordre, at udtale sine Grunde i saa Henseende for Forsamlingen. Man har bebrejdet mig som Forslagsstiller, at jeg i Begyndelsen, i det oprindelige Forslag, havde foreslaaet, at der skulde nedsættes en Commission efter Grundlovens § 50. Jeg har allerede strax ved den indledende Forhandling udtalt, at jeg navnlig havde tænkt mig dette fornødent med Hensyn til den anden Deel, hvorpaa det hele Forslag er begrundet, nemlig den finantstille Deel, hvor vi manglede Oplysninger, og det var med Hensyn dertil, at jeg havde anset det for ønskeligt, at de fornødne Oplysninger kunde blive indhentede ved en saadan Commission; men jeg har ikke tillagt denne Form noget betydeligt eller væsentligt Værd. Der er endnu een Ting at omtale. Der er her i Forsamlingen blevet ytret, at det Forslag, der foreligger til Affstemning, skulde være for indskrænket, idet man fra flere Sider har meent, at der burde indbrages flere Gjenstande under Actionsordren, og at det Hensyn maaskee vilde afholde flere fra at stemme for det af mig gjorte Forslag. Jeg maa i den Henseende bemærke, at jeg slet ikke paa nogen Maade kan indrømme Rigtigheden og Sammeligheden af, at Thinget beslutter at overgive det Hverv til et Udvalg, at forberede en Actionsordre, uden tilføjelige ganske bestemte og tydelige Udtryk, hvorpaa den skal være grundet, og de Rigsdagsmænd, som i saa Henseende ikke søle sig tilfredsstillede ved Forslaget, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der vistnok Intet vil være tvælen for, at, dersom Udvalget kommer til den Erkjendelse, at der burde kunne tages flere Gjenstande ind under det, der maatte være Gjenstand for Actionsordren, at da Udvalget dertil indhentede den fornødne Fuldmagt fra Forsamlingen. Jeg